

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 20CoE/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211202799
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2211202799.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a Mgr. Moniky Kadlicovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného: Advocate, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: D. O. E., nar. X.X.XXXX, bytom S. O. N., prechodne bytom J. XXX/XX, O. N., vedenej u exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava pod sp. zn. EX 2779/11 o vymoženie 490,17 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 4Er/181/2011-20 zo dňa 7. decembra 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekúciu zastavil. Zastavenie exekúcie súd prvej inštancie odôvodnil použitím ust. § 161 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“), § 41 ods. 2 písm. d), § 243d ods. 2, § 39 ods. 4, § 243 ods. 1, 3, 6, Exekučného poriadku, § 45 ods. 1, 2, 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. r), § 53 ods. 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Po preskúmaní listinných materiálov dospel súd k záveru, že vzťah medzi účastníkmi konania - vyplývajúci zo zmluvy o úvere - je spotrebiteľským vzťahom, a preto naň treba aplikovať príslušnú právnu úpravu zohľadňujúcu ochranu spotrebiteľov. V tejto súvislosti posúdil predmetnú zmluvu aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

2. Vecne sa súd prvej inštancie najprv vysporiadal s povinnosťou oprávneného doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom v relevantnom čase, pričom konštatoval, že oprávnený si svoju povinnosť splnil, a teda dodržal zákonom stanovenú podmienku. Ďalej súd prvej inštancie zisťoval, či je exekučný titul, na základe ktorého by mala prebiehať exekúcia, v súlade so zákonom. Po preskúmaní zmluvy o úvere č. 2610011, uzatvorenej medzi oprávneným - veriteľom - dodávateľom a spotrebiteľom - dlžníkom - povinným dňa 24.6.2009 súd prvej inštancie skonštatoval, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, pričom v predmetnej exekučnej veci sa vymáha plnenie z takej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy nemení (tzv. adhézna zmluva), a to na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok a na základe rozhodcovskej doložky, podľa ktorej všetky spory bude rozhodovať stály rozhodcovský súd alebo všeobecný súd. Podľa názoru súdu prvej inštancie sa takáto zmluvná podmienka uvedená v rozhodcovskej doložke prieči dobrým mravom, je absolútne neplatnou. Na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako bez návrhu súd exekúciu zastaví, ak ide o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak je neprijateľnou zmluvnou

podmienkou samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Z toho dôvodu súd exekúciu zastavil.

3. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu, pričom žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na pokračovanie v exekúcii. V odvolaní poukázal na skutočnosť, že uzavrel s povinným zmluvu o úvere č.2610011, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver na výkon zamestnania. Povinný v zmluve o úvere uviedol a aj osobitne podpísal, že poskytované peňažné prostriedky sú na tento účel, a preto treba chrániť dobrú vieru veriteľa, pretože v zmysle bodu 2 všeobecných podmienok povinný podpisom zmluvy potvrdil, že informácie, ktoré poskytol oprávnenému sú pravdivé. Z toho dôvodu nemožno priznať povinnému postavenie spotrebiteľa, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že povinný predmetnú zmluvu o úvere uzatvoril za účelom výkonu jeho zamestnania. Žalovaný ďalej uvádza, že nie je povinný sledovať, na čo v skutočnosti dlžník peniaze použije. Jeho dôkazné bremeno spočíva v preukázaní na čo peniaze boli poskytnuté. Žalobca nijako relevantne nepreukázal, že si vzal úver na osobnú potrebu. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoE/122/2011, Krajského súdu v banskej Bystrici sp. zn. 14Co/1553/2014 a ďalšie.

4. K rozhodcovskej doložke sa oprávnený vyjadril v tom zmysle, že rozhodcovská doložka, dohodnutá medzi žalobcom a žalovaným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalobcu, aby spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia, nastať po jeho uzavretí. Dôležité teda je to, či zmluva v čase jej uzavretia sama osebe umožňuje alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 58 ods. 5 Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7. Odvolací súd viazaný rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) po preskúmaní napadnutého uznesenia a tiež predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Z dôvodu potreby vyporiadania sa s odvolacími námietkami a pre zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd považuje za potrebné dodať nasledovné.

8. Podľa § 470 CSP, ak nie je uvedené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, čiže pred 1.7.2016.

9. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Preto odvolací súd cituje v odôvodnení rozhodnutia právnu úpravu v Exekučnom poriadku účinnú do 31.3.2017.

10. Ako prvé odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie nesprávne identifikoval vzťah medzi oprávneným a povinným ako vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, teda vzťah, na ktorý nemožno aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, najmä jeho ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Odvolací súd preskúmal doložené listiny, najmä zmluvu o úvere, pričom konštatuje, že primárny právny vzťah medzi stranami vznikol na základe Zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 24.6.2009, ktorú povinný riadne a včas neplnil.

11. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o úvere zo dňa 24.6.2009 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobcovi za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Jednoznačným preukázaním nemôže byť iba všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon zamestnania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je zamestnanie prijímateľa úveru a aký konkrétny súvis má s takýmto zamestnaním či predmetom činnosti, uzavretie príslušnej zmluvy. Vymedzenie účelu - poskytnutie úveru „na výkon zamestnania“ v spojení s nedostatkom akejkoľvek aktivity žalovaného má taký vplyv, akoby v zmluve nebol účel úveru vôbec vymedzený. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nekonal s požiadavkami odbornej starostlivosti a zároveň podstatne porušil zákaz nekalých obchodných praktík.

12. Odvolací súd nespochybňuje skutočnosť, že zmluva bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka, predmetná vec sa však týka záväzkovo - právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah a niet dôvodu nechrániť dobromyseľnosť spotrebiteľa - žalobcu vychádzajúcu z dôvery v objektívne občianske právo.

13. Ďalším odvolacím bodom oprávneného bolo, že prvoinstančný súd v exekučnom konaní bez zákonnej opory posúdil rozhodcovský rozsudok ako neplatný právny úkon. Odvolací súd ustálil, že v predmetnej veci bola medzi povinným a oprávneným dňa 24.6.2009 uzatvorená zmluva o úvere. Predmetná zmluva spĺňa kritéria stanovené ustanovením § 52 Občianskeho zákonníka, bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Na tento právny vzťah je teda nevyhnutné použiť ustanovenia § 53 až 54 Občianskeho zákonníka účinné v čase uzatvorenia zmluvy. Súd prvej inštancie bol povinný ex offo preskúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Exekučný súd mal povinnosť preskúmať exekučný titul aj vzhľadom na právnu úpravu ochrany spotrebiteľa v Občianskeho zákonníka. Súčasťou všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere bola aj rozhodcovská doložka, a to v bode

18 všeobecných obchodných podmienok v ustanoveniach o mimosúdnom riešení sporov. Odvolací súd preto dospel k záveru, že rozhodcovská doložka je len zmluvným dojednaním tvoriacim súčasť úverovej zmluvy, ktorá má formulárový charakter, a ktorej obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť, preto ju v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno považovať za individuálne dojednanú. Odvolací súd nespochybňuje právne stanovisko, že zákon nevyklučuje, aby aj v spotrebiteľskej zmluve bola platne so spotrebiteľom dojednaná rozhodcovská doložka. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednania je skutočnosť, že táto podmienka nebola so spotrebiteľom vopred individuálne dojednaná a spotrebiteľ nemal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy vo všeobecných podmienkach ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť.

14. Z predmetnej rozhodcovskej doložky vyplýva, že akékoľvek spory budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. alebo pred príslušným súdom SR. Predmetná rozhodcovská zmluva je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, teda dáva na výber medzi všeobecným a rozhodcovským súdom, pričom možnosť voľby je vždy na žalobcov. Žalobcom je však takmer pravidelne veriteľ - dodávateľ (oprávnený), a teda aj právo voľby je na veriteľovi a možnosť voľby dlžníka - spotrebiteľa (povinného) je len iluzórna. Možno teda uzavrieť, že predmetná rozhodcovská doložka znemožňuje povinnému dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak veriteľ podá žalobu u rozhodcu. Takto dojednaná rozhodcovská doložka spôsobuje hrubú jednostrannú výhodnosť pre veriteľa - dodávateľa, pretože výber rozhodcovského súdu je obsahom všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy, ktorá je dodávateľom vopred pripravená, a spotrebiteľ nemá možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, mohol ju ako celok len prijať alebo odmietnuť (tzv. „take it or leave it“). V danom prípade nemožno teda uvažovať nad tým, že by rozhodcovská doložka bola individuálne dojednanou. Rozhodcovská doložka dojednaná za týchto podmienok môže ľahko slúžiť na obchádzanie platnej právnej úpravy slúžiacej na ochranu spotrebiteľa. Dodávateľ, ktorý fakticky určuje, ktorý rozhodcovský súd bude rozhodovať o prípadných sporoch zo zmluvy, je pre vybraný rozhodcovský súd zdrojom príjmov, preto je namiesto obava, do akej miery je rozhodcovské konanie u dodávateľom vybraného rozhodcovského súdu objektívne.

15. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je pritom význam rozhodcovskej doložky osobitný, pretože v prípade sporu súkromná osoba rozhodne o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach zmluvných strán, s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Ak rozhodcovská doložka nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardného textu tzv. formulárovej zmluvy, teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, bez vysvetlenia spotrebiteľovi podstatných rozdielov medzi konaním pred štátnym súdom a rozhodcovským súdom je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ ako slabšia strana sporu si svoj osud v tak závažnej veci akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces nevedomuje. Predmetná rozhodcovská doložka, ktorá má založiť legitimitu pre exekučný titul znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte predtým podal žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ, vzhľadom na jej charakter formulárovej zmluvy, osobitne nevyjednal a ani nemal na výber, mohol len zmluvu o úvere vrátane rozhodcovskej zmluvy ako celok buď prijať a podpísať, alebo odmietnuť.

16. Vzhľadom na všetky tieto dôvody predmetná rozhodcovská doložka bola správne posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Ak dodávateľ vzniesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz, čo v danom prípade nebolo splnené. Z celkového hodnotenia spotrebiteľskej zmluvy vyplýva, že ide o štandardný formulár oprávneného, používaný vo viacerých prípadoch, na ktoré spotrebiteľ objektívne nemá dosah, a bol spotrebiteľovi predložený len na podpis. Keďže oprávnený neunesol dôkazné bremeno preukázania opaku (t. j., že zmluvná podmienka nebola navrhnutá vopred a spotrebiteľ bol schopný ovplyvniť podstatu zmluvnej podmienky), zmluvnú podmienku nebolo možné vyhodnotiť ako individuálne dojednanú (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

17. Odvolací súd ďalej len dodáva, že pri posudzovaní neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky je potrebné postupovať podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré obsahuje všeobecnú definíciu

neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka obsahuje len demonštratívny výpočet neprijateľných podmienok, preto kľúčová je vždy všeobecná definícia uvedená v ods. 1.

18. Odvolací súd ako aj súd prvej inštancie neprijateľnosť predmetnej rozhodcovskej doložky, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok - exekučný titul v danej veci odvodil z ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy z toho dôvodu, že spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

19. V prípade, že rozhodcovská doložka nachádzajúca sa v rozhodcovskej zmluve, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka táto zmluvná podmienka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy neplatná. Následkom je skutočnosť, že rozhodcovský súd vôbec nemal právomoc rozhodovať daný spor, preto predmetný rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, ale za nulitný právny akt.

20. Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď exekúciu zastavil. Preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 387 CSP potvrdil.

21. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).